

Дискографія Кошега
у Боніи.
прогатиць: Краш.
просвітного кружка
Маборова
погма.

Голос Мабора

Редакція
масовити сн
в Баракул. 13 29.
- цїти -
примітка
60 сот.

Директ: Просвітний кружок

Редакт: Ол. Залеський

Оттак у Еднінкім козаки чули,
були завзяті водку, поїввали,
Водку поїввали та шваба "картали,
Шинкерською кровію стіни малювали!

На видавництва.

Друге число, "Вологу гадора" виходить з технічних причин пізніше в оден тиждень. Редакція зробила умову з одною літографічною фірмою, яка буде виготовляти каму газетку. З технічними діями ж коштів накладу, ціну одного примірника підносить ся на 60 сот. Небадьом буде також дружити на-клад першого числа. Проси мо усіх охочих до співробітництва!

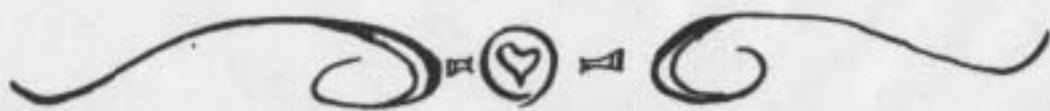
На маршесі.

Місто, щоби займатися пожиточною працею, щоби старати ся розширити своє знання і використати свободний час, який маємо поже нашіми військовими заняттями. Богато наших людей ярамо дарують то аж до крайности, або лежати до щори геревома накривши ся п'ятьма одежами" або крутити ся безцінно по вулицях міста і зазирає людям в очі. Та, то ще за нашо. Зкудів приду-має всякі сплетні. Спитаєм одного або другого, а багив ти це, ти був від когос? Докажи, що це правда! Не, а не багив, це мені хтось оповідав, и це був від когос." Богато придикло говорити в погідній своїй також про деяку українську знаєть, поспражувати о найгірші інстинкта забуду-вати, що це власть українська не чужа. Не підридані довіри до своєї вла-стесі доведонає до утрати валиччя. Нвіго згаєть ся не було так людою темлю розмови ик сплетні про крадежі по уридах, про гинесртарство найвище поставлених людей. Зкого, ти же на найлюжильми! Нвігитнесі і інші люди, що під волого мридича, а рук керітьля миста, кайшли ся раптомо в бурті обдивення. Нвцивуй мож ся жовнірови кашоту, котрий побіри в Полякови, що його продали! Ми же самі суді копали цей грід-ку і доднесє гше з прелветю емаксуло, що раз то свіжі сплетні, оддаровуємо що раз то шовиже лю-дний міліюкати, буцім то вони доробили ся. Таке Бадське Кільоткар.

мию, Дельтін закип із одної сторони Станіслава вони, з другої
Білики. Покна гієна, зрадники, жарцизи - говорить один одморігнті
десятник договарша. — Зкуди нам тейеріжати? Не вжне те моє
ливо, що немає іншого виходу якоїсь бігної дороги на Бураг, а там
далше вобутоккіше місце, щоб не ірїчатем з цєю звологєю...
Е, що її дового говорити та медитувати - відозвавля товарши,
в якою відбїла ляцька куля руку - Ви не губ, що говорив в Куртї
ні переїждраючий ота ман нашої гетареві? Завертай - сказав
відворотного вадвірної йтам дожддайся Томунів, коли не
когош з молодїи поїасти в ляцьки руки. Не в Куртї мїет пер
рванїї і з шїталею не моє гуди передїлатис...! Ось дивнї
ки перед нами й за нами ще обозів та вїїська. Поїдемо гуди, куд
їамі - моє кає хорїх в болок не браїт муть... Покї і тим по
дїне говорїли втрїльці, а тим тасом гетареві, що сидїв на переднїм
возі тез двома старши на булагакоже кележко. Це був головік
першої молодозї, горнявїї, середного роєту, одна гетому, що був
такоже тїяко раненїї і переїшов кілька найсїть операцій ноги,
та тїяку росїїєску неволю, виглядав на кілька мїт старши. —
Зеленї ланї збіже, як далеко оком глянеш - сієлїлїя по обл
двох бокає шляху, там далї мїят лосєло овїшневїх садках,
а кучеравїх вєрбах. І все те було тїяке гарне розкїтне. Зелене
жєтє клонїло під фїялїми легкого вітру свої головкї до вонку, начє
говорїло, „Трацавайсе - трацавайсе.“ Ви вправді? Не вжє не
вертати менї у рїднїї любнїї край, а щї ланї - пїє, ємозїї кров
україньского народа - не вжє - не його стакуть...? Бїмєнулавнїї
думка. Серце єтїсказ жєало кліщамї... Зкуди вєстї менї

Гейер щезає з ними? Хто заопікується ними? Відірвався туди се-
ла П. Вілавий санигарвістун підбіг до підвода старшин і заговорив:
Ване гетар, ти може за ногу влови ці м'єлі. Коні не можуть варті даліше
йти, миже зробили сьогодні вже сім миль, треба їх покласти таї
хорідущє послабити. Здалося та кож зварити їм де що їсти. —
Добре - заїдемо. Сказати кухареві, жай зарізе два барани і зварить
суху вегеру... Знаєє па коде - заговорив, молодий, безусий жо-
рун жий, що мав прже і ріле му когу - однаго мені здається, що
ми були б краще зробили, коли б зумизного були поїхали на
Сколя. Там туди можна було перейти до Сехів, бо все же ти
інші люди і були б нас краще приняли. — Да и коби тета дуєи ма...
відповів согили - Придніпринець - Хто же м'є знати, що Ромуни
боступлять собі так хитро. Зрештою, ми мусіли повикувати єв
приказові. Ветар не відозвався зовсім. Він глядів єтало в рудо
місце на небозводі и - здавалося - когону в серед таїких ж мріє.
Повіяв сильний - холодний вітер, сонце закрили горні хмари
и оловяним півколесом повисли над землею... Відділ виздо-
ровців заїхав якраз перед шилом, и як за крайав з першудрідний дощ,
а потім похлюєє нає з ведра. Здорова елучеба и жорі, старшини
і єтрільці зносили сквапно до кляко ріги і складали дсе в орми ір,
кобгільки екорше з воза. Потім у порядкували все окремо, —
гетар видав зарядження і сказавши кілька слів найогієу —
жорим, відійшов з старшинками на свою квартиру. —

(На дальший наступить.)

З російського - йекла.

Щодіється зараз на території колишньої Росії намоє на
 нийк довідаїтєсь. Антантєвкї гасощєї подають постійновїстєї прї
 цїмквїтїї погром бїльшєвїцької армії прї розкїад совїтєвкї
 совїтєвкї рєїудїнкї прї збудуєтє Петєрбурга іт.д. Бїльшєвкї
 зїрєвє прїчєкають вєвїт рєдїодєїєшї, тєр армія Вєнїкїна роздїта,
 щє совїтєвкї вїїськє скрїпїяють єя іт.д. Вїїськї прївдї годї
 дїзнєтї єя. Одно можє тїлькї сказєтї, щє монархїєстїгнє єрє
 зїпєстудом вїїськ Вєнїкїна, Колчєкє і Вудєнїгє, тєрєз тєз рє
 єтєє пїддєржїувєкє вєякїмї єтєсєбємї гєрєц Антанту...
 Антантї нє тєк зєлєжїтє нє вїдбудовї вєлїкї Росїї, єк нє тїє
 щєбї вєлїкї довгї єкї прїрєбїєв колїшнїї царєвкїї урєд
 євїмї звєрнєнї. Тєвє нє тїлькє Антантє єтрємїтє до вїдєд
 довї вїїськї Росїї, єлє тєкєж чєстє нїмєцькї армії,
 кєтєрє зїєтєлє єя пєтєм тєрїєнїї рєвєлюцїї в Курлєндї
 кєтємї зїрєцькїм гєнєрєлєм Бєлєц. Тєїєр, гєнєрєл Бєлєц
 і вєгє вїїськє зрєзїгнєувєлє з пєвєрєтєу до вїдєднїї і пєстєвє
 нїєвє нєчєлєцї рєєкцїїкї рєсїїськї кїїкї. Єк вєдєкєсє
 з Нїуїєркє вквєтїрї гєн. Бєлєцє нєхєдїтє єя Бувшє рєсїїськє
 вєлїкїї кнєзє Нїрїлє, кєтєрїї фїнєнєцє нїмєцькє армії
 і з вїлєєю колї вєнє зєїмє Пєтєрєгєд мєє вїє гєлєсїтї
 єє царєм Росїї. Єє довшє вїє будє царєвєтї, колї нєкє вїдє нєнєї
 вєгє єтєвнїєрє годї прїпїчєтїтї. Тєвєкєж дїєлєнєстї Вєнїкїна
 і прїєж рєєкцїєнєрїєв нє нєлєжїтє прїпїчєувєтї вєлїкї вєтї,
 вєвєнї євєїм дєгєїєрїшнїм пєвєдєнєм дєтєтє зєтєрєжє, тє
 іє пєкєвєнє будє кєрєткє. Нєєрєдї Росїї пєрєтєрпївшї крївє

панова на большевиків можи і радо витають денікінівську армію,
то все таки коли за раз розпізнають мету їх діяльності, стріне
їх доля Скоропадського і тої тої різних скупацій яких австро-
германських військ. Як російський народ, як та кожні прогі
народи будшої російської імперії будуть горяге боронити
здобутків революції і національної свободи.

(3.)

Зейя козак українець...

Зейя козак українець в Зайт-Лаблі воюю,
Коджу гарненько убраний з вішкками цвартую.
Кожну шторна, шори, вінккі, раженні відзнаки,
Кожні колія небачив де стоять толки.
Забодори після ранги такоже побираю,
Коджу часом до Туркгані з вішкками гуляю.
Нужно маю знамениту, мешкаю в дараїях,
Кожедий день викладаю маю одавних козакаж;
Маю театр український, українську шгуну,
Як займаю дві корони сміюсь до розпуку.
Коджу часом на забаву в Лидей і Німониду,
Кожді гарно убирасю, щоб не ргати з заду.
Во вчесту і на регену гарну нішкку маю,
Кожедий вечер на вулиці зі виглядаю,
Часом пізно виїду вчесте, бо часу не маю,
Во брудног біля пере, а старе катаю.
Знаю вчесте і по німецьке до дрє говорити
Сакрамент, фарфитюжтер, швайк, німець донер ветер.

Моя орза іи сив єх ъ шкоду такців з фідурамк,
Нїи єшъ вгисъ нас, акє стугєти зїнц, и вай, драї ногоали.
По іи єшъ ке мїнц, и вай, драї ке можєху поняти,
Во и прївїк мшє в зрїкїи когов прївївати;
Єкє жу вєлє, шо гєт ъ в зїл-гєбїю лєнє вєрїзують,
Єн прївїду в вєлїгїнцє гєвєї єх здївують.
Ївєнє знєгогї і в вєлїгїнцї за гєсїв вєтїцкїє,
Кємї єїє вєрєтїє вїз кєї дєнїє мїї ктє,
Ївїє рїзєв, мєрєдєвє вєкурї, гєцї, євїнї,
Ївєлє кє вєвїє стєрєкє мєтєтє єшє і дє кїнї.
Ївєнє хєрєбрїєгє кєзєгє бєдєтє вє мєтєтє,
Ївєвїє мїтє прїмєнє бєдєтє рїє мїєтєтє.
Є гє мє слєвє кєзєцкє єє кєї нє м прїєвїтє гє
Ївє мє бєдє гєрєв мє кєждїє тє прїєзнєє.

Вєрєї.

Зє дєрєвєгє тєєтєрє

Пєслїднє вїєтєвє, вєтє гєнїє нє вєн гєрїєвїцї (вєсєрєдє) прїєшлє
з вєє кїєм зєїїє кєм. Мєжнє ємїєлє єкєзєтє, шо єрїєтє вє вєзє мє
вєдєвїє рїє вєїє зєдєгї. Нє бєдє тє кїє прїєсєдєкє прїєшлїє вєтє вєлє прїє
Єтєцкє і гєрїє мє пєкїєнє. Нє вєдєтєгї бєдє тїєлєкє чєкїє вєкїє, єкє
вєє мє нє нєчєлїє мє дєбєрє євєїє пєрїїє, тє нє прїє мїє нє вє мє
дє фєрїєтє єтїє нє вєгє прїє вєдє, єкє нїє вїєшє вє дєчє єкє мєдє нє зїє рєтє
к. Мєрїєцкєгє. Мє мє тєєтєрєлєнїє кєрєчєк, тє гєрєє мє пє кєрєчє
нє дє євєгє тє мєжнє ємїєлє єкєзєтє, шо нє рєвїєшїєтє тєтєшнїє
нїє мєцкїє тєєтєрє. Дїрєкцїє тєєтєрє нє вїєнє рєз дєчє мєтє нє дє
тє нє дєбєрє бєдє вє вєїє мєгє рєз вєтїєнїє вїєтєвє дєчє мєтє і

вони не так для чужинців, як для нас самих. З огляду на краще управління міської театралної сани (сирітський дім) і вистави багато краще будуть виглядати.

Горенко.

Вішуйте жертви на пологих, та інтернованих у польських таборах, погітерпайте там велику нужду, голод, холод. —
Звешай кождий старая крижикти дополітше на матеріальному положення мужеників за самоетійність України. Зрощі передавати за коєвідкою касієрови проєві. Кружка гор. Ермикевичови (саєра) Дагки будемо оголошувати в газетиса
Збірка на інтернованих виносити до дня 22.10. 7846.56к.
Зложили: Драматичний кружок ім. Винниченка 800к.,
мужєва сай. соїні: 456.30к., мужєва робіт. відділу 295.30к.,
мужєва перек. відділу 267.30к., мужєва жандарм. 352к.,
старшини жандарм. 30к., старт. і мужєва третої соїні І Кур. 355к., старш. і мужєва другої соїні І Кур. 2 полка 207.20к. —
старш. і мужєва І Кур. 1 полка 904.60к., Сумала 2 полка 33к. —
продова соїня 134к. мужєва 6 соїні 2 Кур. І. полка. 104.24к.,
мужєва 1 сої. І Кур. 2 полка 404.50к. старшини І Кур. 2 полка 171к., мужєва пекарні 100к., старш. І Кур. 1 полка 564к., старш. соїні сай. 185к., гор. Придбло 2к. зайас. сої. І Кур. 1 полка 44.20к., соїня кава лер. 74.50к. лікв. 2 полка 31к., не сої. І Кур. 1 полка — 225.00к., ІІ Кур. 1 полка 622.00к., 5 сої. І Кур. 1 полка 180.10к., старшини і мужєва гарм. полка 1020к. —

Різне. ~~Вісник~~ Різне! ~~Вісник~~ Різне!

Краще в редакції. Не висліджений доси згоді за пр
З любов'ю редакції суму коно БК. і гроши книжок.
редакція увійшла в іайні переговори з іуї. жандармерія
і зарядила погоню за згоді м. Украдену суму муч
редактор домогнети зі свої кишени. Такого редактор
домя! —

Канцелярія головнок касігра п. К. Обильнака находить
тепер „зіш шейвен Löwen“. Зодичи урядові відб — ні бер

Золошуватира укасірки п-ни Нірасренко.

Заряд Будинків проголосив своє desinteressement
всїраві пегей табора і не бере жадної відвігальности
за евенгуальне відморозенє рук коєа і інших важе
нійших расїий тіла. Цим драконіжким указом дотор
кнуб такоже сильно нашого редакційного пер зоналу
когрий день і ніг мучить працювати і рук не має при
тим загриги. Акеюєморо до доброго серця пана нача
ника від[не]порядків табора, що би не дав загинути
шій редакції і не сїюкнув теренесеня сїдо к. 24.
Восоднесїбієти. Жвагальник полевї, таборової
пошти повернув з повним усїїжом з віднучїки і об
урядованє. Сердегновитагмо пана нагальника
і просимо памягати про іашу газетку, та приси
ти догато всякої писанини. Не забувати тако
кменів редакції, що тичко працюють днями і
ночами і присмайте їм догато любовних листів.

Шесть прижитивного бюро п. Кри-Кенко, спілавши два вагони паперу заховував гажко зберігання і виїхав на ліжне до Карлсбаду. Раже агмо йому скорого подування і набраня сил до дальшої праці нагімави.

Повеліні вісти.

Падороже радю доховити з Парижа: „Агтага когта ковила визна-ти Дай-Габельську українську рейчбінжу. Невдовзі ма-приїхати сюди спеціальна ангагска місія, щоб вести пере-говори вицій сїраві.“

Сцїроги цего внайблизших днях мабути зложений мі-ністерський кабінет вкляд котрого увїйдуть самі найкра-щі політичні сили габора. Вісля приватних відомостей ркляд кабінету буде такий: Президент міністрів і міністер закор-донних сїрав п. Небувалый, міністер війни п. Ермман або Вольтман, провіси п. Диваненко, судівництва — п. Врубый, пошти телеграфів: Лисовицький, скарбу — п. Нейметский, харківництва: оден зібгленів інтендантури, здоровля: Пастренко, публічних робіт: Петера, народної об-рони: Миковиз - сїатру і мистецтва: Засанський, національниж мекшостий Правдомовний. Кандидатів на итні важні державні сротелі подамо в слідуючим листі. —

Перейица редакції: Усім нашим коресподентам дердегно дикуюмо за материяли. Усе буде обоміщувати!...

Писарська Коломийка.

Ой я писар при команді в зелених відзнаках,
Відрізняюсь від стрільців, що живуть в бараках.
Кождий сеже мене шанує, до вшито писати,
Кожне кождий мог писемко може прочитати.
Ті зеленіі вологи мене відрізняють,
Щом перірісець, але писар, те всі добре знають.
Писар.

Позір!

Витайте і другим оповідайте, щоб таборі з Крамни
ця „Провісного-Вручка“ барак А. 25, котра має на сла
ді все, що дойдетъ потрібне. Продає подучше низьких ц
ках і книжки а гостий дохід іде на провісні ціли та
бора — Крамниця поручає добрі і дешеві напиться, ка
пки, будженину, селідці, бучка, тістогка, горкило, олівц
зошита, картон догри, баселіну, мармоланду і т. д. Нага
зимної пори можна дістати горячі ковбаски, ковбасу з
штардого, як такоже горячий чай. Хто хоче дещо пере
сити і загригнеть чай встучає в Крамницю А. 25. —
Все минайте а заходіть! Востям дуже раді!

Альманах провісного-Вручка зачинаєтє, ся д
кувати 1. XI. в Празі. Хто має ще які матеріали
нехай скоро присилає!